

TRANSITUM

Tam exspectatum quam exoptatum
per mundi aspera
ad coeli iudicia

BEATIS MANIBUS

Omni matronali laude Dignissima ac Nobilissima

FEMINÆ

CATHARINÆ

natae AUSTENIÆ,

VIRI

Prænobilissimi Amplissimi ac Consultissimi

DOMINI

JOH. CHRISTOPH.

ELSNERI,

*Consulis Reipubl. Thorun. longe Meritissimi nec non Camerarii
Dexterrimi*

in vita quondam

CONIUGIS DESIDERATISSIMÆ,

Anno 1727. d. 10. Augusti hor. 2. nocturn. morte beata
rebus mortalium erepta & seqq. 15. mensis ejusd.

ritu honorifico tumulo illatae

Ἐπιτάφια qualicumque adprecari voluit
debut

HENR. REICHELIIUS,

Cliens subjectissimus.

Ἐπιτάφια μερόσιχον.

ELsnerla AVgVstl qVIntâ bis FeMina stlrpe
NobILis ad LætI transllt astra poLI.



T H O R U N I I

Impressit Ioh. Nicolai NOBIL. SENAT. & GYMN. Typogr.

ΘΡΗΝΩΔΙΑ.



*Sc*ic, sic fugaces denique transeunt
Anni: locorum Parcaque nullibi
Mortalibus parcat, nec ullos
Respicit: heu! miseranda fata.
Superba vagitum nihili facit
(Res nota) cuniarum, simul & preces
Ridet iuventæ supplicantis
Compositique tori jugalis.

Anus, crebro qua verberare scilicet
Rugosa matrem pulsat humum suo,
Tanti valoris, crede, quanti
Embrius, seu modo natus infans.

Pro velle cunctis rumpere stamina
Vitæ laborat perbrevis hæc suo:
Aut ducta quam primum subinde
Attenuare manu feroci.

Hanc nemo nostrum, quisquis erit, potest
Vel mille votis flectere, nescia

Flecti manet, dum cæpta nunquam
Hæcce retro sua fila volvit.

Hinc, quisquis aura vescitur ætheris,
Immota lex hunc spe citius vocat,

Sit purpura quamvis amictus,
Seu tunica male-tectus atra,

Frustra, quis horret bella rapacia
Rauciq; fluctus Oceani fugit.

Frustra minus nec quis veretur
Sidera quotquot eunt nociva.

Frustra quis optat continuo quoq;
Occlusa iani cernere limina:

Frustra quis oblectatur usque
Palladis arbore gratiosa.

Frustra quis annos objicit insuper
Lanuginis primæ Lachesi truci:

Quin porro frustra delicata
Tempora præcipitis iuventæ.

Nam volvat *ARIES* æthere sidera,
Vel signa *CANCRI* torrida ferveant,

Æquetve luci *LIBRA* noctes,
TROPICUS aut regat *HIRCUS* astra;

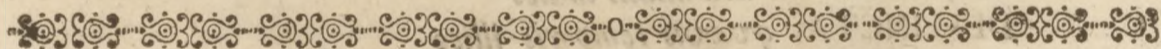
Linguenda tellus est tamen omnibus.
Linguenda nec non æra rubentia,

Horumque præter ligna quatuor
Nulla breves Dominos sequentur.

Caros Parentes cum Sœcia tori
Fratres, Sorores, dulcia pignora
Nec non suaves nos oportet
Deseruisse tamen nepotes,
Visenda tristis terra cuilibet
Nec non sepulchrum deniq; flebile,
Solvenda restat Protoplasti
Pœna semel vehemens Adami.
Si qui Patrum vel secula maxima
Hic viverent, cyclo tamen illa sunt
Minora milleno: sat ergo
Mors quod eis adeunda tandem,
Dum transit ergo quicquid amabile,
Mundiq; transit machina nobilis
Cum gloria quavis fugaci,
Transit homo pariter caducus,
In transitum solus DEVS haut cadit
Hunc ante-dictum: liber ab hoc manet,
A parte quavis semper idem
Post S ab ante sua futurus,
Quapropter hunc ad non alium decet
Constante tam, quam salvifica fide
Transire, nos ne forte laesus
Transseat usq; mali tenaces,
Sic terminus cum transferit brevis
Ævi, curvis transitus ad locum,
Qui gaudiis vere-securis
Affluit, hem! dabitur beatus,
Considerans hæc non minus indies
DEFUNCTA, quavis temporis illico
Hic transeuntis puncta sprevit,
Jubila respiciens futura,
Ac ad beatum viribus omnibus
Hunc transitum mox se prece plurima
Cingens, fide cor preparavit
Lampade ceu rutilante vera,
Qua' prompta quovis tempore scilicet,
Ad transeundum, transit hinc quoque
Divi secundum jussa Patris,
Etheris incola nunc præ-alti
Mœstissimus quare Viduus modum
Natusq; carus jam lacrymis dabunt,
Nec non amici, Velle summi
Esse DEI satis hoc scientes,

Nam

Nam si iurari quis lacrymis queat,
 Auro paranda protinus hæ forent;
 Iurant at illæ forte quantum
 Invida nenia Fræficarum
 Ad excitandos postea mortuos.
 Hinc res acerbæ consilium volunt,
 Non flebiles rivus aquarum
 Ora per humida defluentes.
 Quæis fata sin hic cœlica quem semel
 Conspexerint, mox degenerem velut
 Ferire posthac, ecce, pergunt;
 Hinc Panacæa sequens tenenda:
 Certo resurget, cum cava buccina,
 Iubente CHRISTO JUDICE Maximo,
 Citabit omnes hoc ab ortu
 Solis ad hesperium cubile.
 Quod dogma sacrum (*) religiosior
 Vel Ethnicus (mirum) quoq; credidit,
 Edoctus olim perspicaci
 Lumine, quo? rationis alma.
 Nos Christiani Numine sed pio
 Verboq; fisci præterea sacro
 Hoc symbolis ornamus altis,
 Intrepidog; fatemur ore.
 IV transitum nostrum modo dirige
 In pace, JESU! pacis amator es:
 Et fac, ut, atra morte victa,
 Ad tua gaudia transeamus.



EPITAPHIUM.

Viator.

Tempore transivi turbato tristia terræ:
 Tuque adeunda tibi tristia tanta tene.

(*) Veronæ tale cujusdam Flaciani ex Patriciis alias celeberrimi monumentum extat;
 Mibimet Flacian. Veronæ sacrum constat. Qui inquietus vivus, nunc tandem mortuus
 hic non lubens quiesco. Solus cur sim quaris? ut in die censorio sine impedi-
 mento resurgam. Camerar? in hor. subciff. pl. vid. ibid.

